

मित्यथः

मि वा

हयमाणावततवत्यथः ॥ इदं

॥ इतिरामा म० वा० आ० सप्तपचाशः सर्गः ॥ ५७ ॥

अपिलक्ष्मणसीतायाः सामर्थ्यं प्राप्नुयामहे ॥ जीवंत्यापुरुषव्याघ्रसुताया जनकस्य वै ॥ २८ ॥ यथा वै मृगसंघाश्च गोमायुश्चैव भैरवं ॥ वा
शंते शकुनाश्चापि प्रदीप्ता मभितो दिशं ॥ अपि स्वस्ति भवेत्तस्याराजपुत्र्या महाबल ॥ २९ ॥ इदं हिरक्षो मृगसन्निकाशं प्रलोभ्य मांदूरम
नुप्रयातं ॥ हतं कथंचिन्महता श्रमेण सराक्षसो भून्म्रियमाण एव ॥ ३० ॥ मनश्च मे दीनमिहा प्रहृष्टं चक्षुश्च स व्यंकुरुते विकारं ॥ असंश
यं लक्ष्मण नास्ति सीता हतामृता वापयिवर्तते वा ॥ ३१ ॥ इत्योर्षे० वा० आ० सप्तपचाशः सर्गः ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ सदृष्ट्वा लक्ष्मणं
दीनं शून्यं दशरथात्मजः ॥ पर्यपृच्छ तधर्मात्मा वैदेहीमागतं विना ॥ १ ॥ प्रस्थितं दंडकारण्यं यामामनुजगाम ह ॥ कसालक्ष्मणवैदेही
यां हित्वा त्वमिहागतः ॥ २ ॥ राज्यभ्रष्टस्य दीनस्य दंडकान्परिधावतः ॥ कसादुःखसहायामेवैदेही तनुमध्यमा ॥ ३ ॥ यां विना नोत्सहे वीर
मुहूर्तमपि जीवितुं ॥ कसा प्राणसहायामेसीता सुरमुतोपमा ॥ ४ ॥ पतित्वममराणां हि पृथिव्याश्चापिलक्ष्मण ॥ विना तां तपनीया भांनेच्छे
यं जनकात्मजां ॥ ५ ॥ क्वचिज्जीवति वैदेही प्राणैः प्रियतराममे ॥ क्वचित्प्रव्राजतं वीरनमे मिथ्या भविष्यति ॥ ६ ॥

पुनस्तदेव विस्तरेणाह ॥ स इ

ति ॥ शून्यं संतोषादिहीनचित्तं वैदेही विनागतं तां त्यक्त्वा गतं ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ प्राणसहाया तां विनाऽसहायाः प्राणाः कथं स्थास्यंतीति भावः ॥ ४ ॥ अमराणां पतित्वमि
द्वत्वं ॥ ५ ॥ मे प्रव्राजतं चतुर्दशसमावनप्रव्राजनव्रतधारणं तु सीता जीवने मम जीवनान्नमिथ्या भविष्यति ॥ तदभावे मध्ये एव मम मरणे तद्धानिरिति भावः ॥ ६ ॥